

निर्ऋत्यै गोघातम् । क्षुधे गोविकर्त्ताम् । क्षुत्तृष्णाभ्यां तम् ।
 यो गां विहृतं तं मासं भिक्षमाण उपतिष्ठते” [१६] इति ।
 ‘अक्षाः’ द्यूतसाधनविशेषाः, तेषां ‘राजा’ तदभिमानो देववि-
 शेषः, तस्मै, ‘कितवं’ द्यूतकुशलं । ‘कृताय’ कृतयुगाभिमानिने,
 ‘सभाविनं’ द्यूतसभाया अधिष्ठातारं । ‘चेतायै’ चेतायुगाभि-
 मानिने, ‘आदिनवदर्शं’ मर्यादायां देवनस्य द्रष्टारं परीक्षकं ।
 ‘दापराय’ दापरयुगाभिमानिने, ‘वहिःसदं’ वहिःसदनशीलं
 स्वयमदीव्यन्तं । ‘कलये’ कलियुगाभिमानिने, ‘सभास्थाणुं’ अदे-
 वनकालेपि सभां यो न मुञ्चति सोऽयं स्तम्भसमानत्वात् सभा-
 स्थाणुः तं । ‘दुष्कृताय’ दुर्घटकार्यकरणाभिमानिने, ‘चरका-
 चार्यं’, वंशाग्रवर्त्तनस्य शिक्षयितारं । ‘अध्वने’ मार्गाभिमानिने,
 ‘ब्रह्मचारिणं’ उपनीतं । ‘पिशाचेभ्यः’ भूतावान्तरविशेषेभ्यः,
 ‘शैलगं’ पथिकानां वस्त्रादिकमपहृत्य यः शैलं पर्वतं गच्छति
 तादृशं । ‘पिपासायै’ पानेच्छाभिमानिन्यै, ‘गोव्यच्छं’ गवां
 विवासयितारं । ‘निर्ऋत्यै,’ ‘पापदेवतायै’ ‘गोघातं’ विषकण्ट-
 कादिभिर्गवां मारयितारं । ‘क्षुधे’ क्षुदभिमानिन्यै, ‘गोविकर्त्तं’
 गवां विग्नयितारं । ‘क्षुत्तृष्णाभ्यां’ मिलिताभ्यां बुभुक्षापिपा-
 साभिमानिनीभ्यां, ‘यः’ नीचजातिर्द्ररिद्रः पुमान् क्षुत्पीडितः
 सन् ‘गां’, विग्नयति ‘तं’ ‘पुरुषं’ प्रति तदोयं ‘मासं’ भिक्षितुमा-
 गत्य सेवते तं नीचं पूर्वोक्तद्वयाय कुर्यात् ॥

इति षोडशोऽनुवाकः ।